

— Διάσημός τις Ιατρός τῆς Φιλαδελφίας λέγει, ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν φαινομένων καρδιακῶν νοσημάτων δὲν εἶναι εἰμὴ ἀποτελέσματα διασπείας. — “Ὅτι αἱ περισσότεραι τῶν νευρικῶν ἀσθενειῶν προέρχονται ἐκ τῆς κακῆς διαθέσεως τοῦ ἀνθρώπου—καὶ ὅτι τὰ δύο τρίτα τῶν λεγομένων νευρικών ἀσθενειῶν δὲν εἶναι εἰμὴ ραθυμία (τιμπελιά)!

— Πρὸς συναγωγὴν τοῦ βάρβακος εἰς τὰς Νοτίας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἐξοδεύονται κατ’ ἔτος φρ. 200,000,000 !

— Κατὰ τὰ ἐσχάτως γινόμενα πειράματα, ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ νεῦρον τῆς ὁσφρήσεως δύναται νὰ αἰσθανθῇ τὴν παρουσίαν εὐώδους τινὸς οὐσίας εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν, ὡς λ. χ. μόσχου καὶ θιαν ἀκόμη ἡ ποσότης εἶναι ἐν ἑκατομμυριασθημόριον τοῦ κόκκου!

— Τὴν 12 Ἀπριλίου τρέχ. ἔτους ἡ Δημογρχία τῆς Ῥώμης ἀνέγειρε μνημεῖον εἰς τὸν Γαλιλαῖον, συνιστάμενον ἐκ στήλης, εἰς τὸ μέρος ὅπου ὁ διάσημος ἀστρονόμος ἐφυλακίσθη ὑπὸ τοῦ Πάπα τὸ 1632, διότι ἐδίδασκεν ὅτι ἡ γῆ καὶ ὁ “Ἡλιος κινεῖται! Ὅα ἔκαίετο δὲ ὡς αἰρετικός, ἂν δὲν ἐκήρυττε δημοσίᾳ, ὅτι ἡπατήθη!!

— Κατεσκευάσθη ἐσχάτως τορπιλοφόρος τις λέμβος ἐν Ἀμερικῇ διὰ τὸ Ἰσπανικὸν ναυτικόν, ἥτις διανύει 36 μίλια τὴν ὥραν!!

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ.

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν δύτης τις, ὅστις ἐνησχολεῖτο εἰς τὴν ἀλίειαν τῶν μαργαρίτων, εὗρεν ἐν ὄστρακον, τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ ἤνοιξεν, ἀνεκάλυψεν, ὅτι περιέκλειεν ἓνα πολὺ μεγάλον μαργαρίτην.

Ὁ δύτης δὲν ἐγνώριζε τὴν πραγματικὴν ἀξίαν του, ἀλλὰ ἰδὼν αὐτὸν τόσον μεγάλον τὸν ἔκρυψεν εἰς τὸν κόλπον του χωρὶς νὰ τὸν ἴδῃ κανεὶς, καὶ μετ’ ὀλίγας ἡμέρας, ὑποκριθεὶς τὸν ἀσθενῆ, ἀφῆκε τὸ ἔργον του καὶ τοὺς συντρόφους του καὶ ἐξενιτεύθη εἰς μακρυνὴν χώραν μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ πωλήσῃ τὸν μαργαρίτην ἐκεῖνον εἰς μεγάλην τιμὴν.

Καὶ πραγματικῶς ἐπέτυχε νὰ τὸν πωλήσῃ εἰς ἓνα Ῥώσσον εὐγενῆ, ὅστις εἶχεν ἔρωτα εἰς τοὺς μαργαρίτας, ἀντὶ μεγάλου χρηματικοῦ ποσοῦ, ὥστε ἕκτοτε ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν του πλούσιον.

Ὁ εὐγενὴς ἀπ’ ἐναντίας, ἔχαιρε διότι εἶχεν ἀποκτήσει τοιοῦτον μαργαρίτην τόσον σπανίου μεγέθους καὶ λαμπρῶν χρωμάτων διὰ τόσον εὐτελές, κατ’ αὐτόν, χρηματικὸν ποσόν.

Ὁ εὐγενὴς οὗτος ἔκτισεν οἶκον λαμπρὸν καὶ τὸν εὐτρέπισεν ἔσωθεν μετὰ ἐπιπλα λαμπρά καὶ ἀναπαυτικά, καὶ ἐκεῖ ἀπερνοῦσε τὸν καιρὸν του δεχόμενος τοὺς φίλους του. Πρὶν δὲ τὸν ἀποχαιρετήσουν τοὺς ὡδήγει εἰς ἓν μικρὸν δωμάτιον, τὸ κλειδίον τοῦ ὁποίου ἐφύλαττεν εἰς σιδηροῦν κιβωτάκι.

Εἰς τὸ κέντρον τοῦ δωματίου τούτου ὑπῆρχε

τράπεζα ἀπὸ μάρμαρον καθαρὸν καὶ λευκὸν ὡς χιόνα, ὠραῖα ἐσκαλισμένον, καὶ ἐπάνω αὐτῆς ἦτο χρυσοῦν κιβωτιδίον, τὸ ὁποῖον ἠνοιγετο διὰ τινος λεπτοῦ χρυσοῦ κλειδίου. Ἐντὸς τοῦ κιβωτιδίου τοῦτο ἔκειτο ἐπάνω μαλακωτάτου πολυχρώμου προσκεφαλαίου ἐκ βελούδου ὃ ἐν λόγῳ μαργαρίτης, ὅστις ἐπέσυρε τὸν θαυμασμὸν ὄλων ὅσοι τὸν ἐβλεπον ἔνεκα τῆς στιλπνότητος, λαμπρότητος καὶ τοῦ χρωματισμοῦ του. Ἐφαίνετο δὲ περισσότερον τοιοῦτος ἔνεκα τῶν περικυκλούντων αὐτὸν λαμπρῶν ἐπίπλων. Τοῦτο ἔκαμνε τὸν εὐγενῆ ἐκεῖνον νὰ ὑπερφηανεύηται ὅτι ἦτο κάτοχος τοιοῦτου πολυτίμου θησαυροῦ.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀκούσας περὶ τούτου ἐζήτησε νὰ τὸν ἴδῃ, καὶ ἀφοῦ τὸν εἶδεν ἐπέσφερε νὰ τὸν ἀγοράσῃ ἀντὶ μεγάλης τιμῆς. Ἀλλ’ οὐδεμίᾳ τιμῇ ἦτο ἱκανὴ νὰ καταπείσῃ τὸν εὐγενῆ κτήτορά του νὰ ἀποχωρισθῇ ἀπ’ αὐτοῦ.

Μετὰ καιρὸν πολλὸν ὃ εὐγενὴς ἐκεῖνος ἐκατηγορήθη ὅτι ἦτο συνένοχος εἰς μίαν συνωμοσίαν, τῆς ὁποίας σκοπὸς ἦτο ἡ ἀνατροπὴ τοῦ θρόνου τῶν Τσάρων καὶ ἡ ἀνακήρυξις τῆς Δημοκρατίας, καὶ μολονότι δὲν εἶχεν ἀποδειχθῇ ἐντελῶς ἡ ἐνοχία του, ἦσαν ὅμως ἐνδείξεις ἱκαναὶ τοῦλάχιστον νὰ στείλωσιν αὐτὸν εἰς τὴν Σιβηρίαν. Ὅθεν ἀπεφάσισε νὰ ἐκπατρισθῇ. Ἐπειδὴ δέ, ἂν ἔμενε μέχρι τῆς πρωῒας θὰ ἐκινδύνευε νὰ συλληφθῇ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν οἶκόν του, ὅπως ἦτο, καὶ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του ὅπως ἡμπορεῖ κάλλιον.

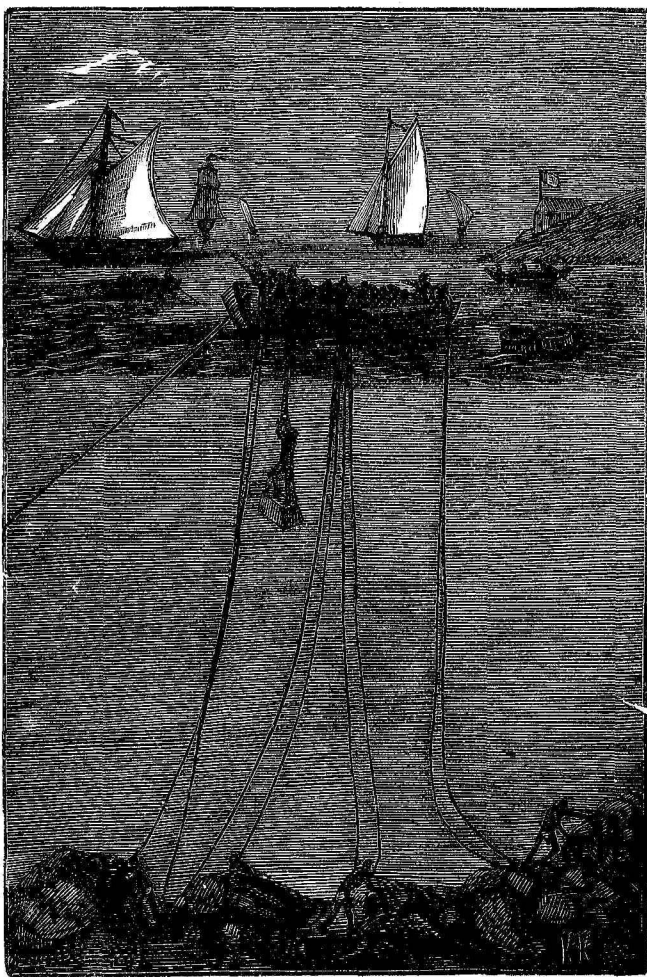
Μίαν σκοτεινὴν λοιπὸν νύκτα μεταμφιεσθεὶς μετὰ προσοχὴν, ἐδραπέτευσεν βοηθούμενος ὑπὸ πιστοῦ ὑπηρετοῦ δι’ ἐνὸς πλοίου εἰς Γαλλίαν, ὅπου οἱ ἐχθροὶ του δὲν ἠδύναντο νὰ τὸν βλάψουν. Οὕτε ἡ ταραχὴ καὶ σύγχυσις τῆς δραπετεύσεως, οὔτε ἡ ἀποκλειστικὴ φροντίς του νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του τὸν ἔκαμον νὰ λησμονήσῃ τὸν πολυτίμον μαργαρίτην του, ἀλλὰ λαβὼν αὐτὸν μετὰ τὴν θήκην του ἔκρυψεν ἐντὸς τοῦ στήθους του, καὶ μολονότι εἰς τὰ Παρίσια ἦτο ἠναγκασμένος νὰ ζῇ πενιχρῶς, διότι δὲν εἶχε τὰ μέσα, δὲν ἔχασεν ὅμως τὸ θάρρος του, διότι ἐν ὅσῳ εἶχεν εἰς τὴν κατοχὴν του τὸν μαργαρίτην ἐκεῖνον, ἐθεώρει πάντοτε τὸν ἑαυτὸν του εὐτυχέστατον.

Ὁ δούξ τοῦ Βρούνσβικ, ὅστις ἠγάπα νὰ συλλέγῃ πολυτίμους λίθους, ἤκουσε περὶ τοῦ μαργαρίτου τούτου, τὸν ὁποῖον εἶχεν ὁ Ῥώσσος εὐγενὴς καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν εὐγενῆ τινα ἐπιστολὴν ζητῶν τὴν ἀδειαν νὰ τὸν ἴδῃ.

Ὁ Ῥώσσος ἐχάρη διὰ τὴν παράκλησιν καὶ ἀμέσως ἔγραψε πρὸς τὸν δούκα, ὁρίσας τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν διὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ, ὅταν δὲ

οὗτος ἦλθεν, — ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν τοῦτον.

Μόλις ὅμως ἤνοιξε τὴν θύκην καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ ἐγείνε πελιδνὸν καὶ ὠχρὸν ὡς νεκροῦ, ὅλον δὲ τὸ σῶμά του ἤρχισε νὰ τρέμη καὶ μόλις ἐπρόφθασε νὰ πιάσῃ μίαν καθέκλαν καὶ στηριχθῇ, ἄλλως θὰ ἐπίπτε κατὰ γῆς ὡς ἀπόπληκτος. Τί τάχα νὰ τῷ συνέβῃ; "Α! αὐτὸς καὶ ὁ δοῦξ εἶδον ὅ,τι σεῖς καὶ ἐγώ, ἀγαπητά μοι παιδιὰ, δὲν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν, ἂν τὸ ἐβλέπομεν. Εἰς τὴν ὑελιστερὰν καὶ λάμπουσαν ἐπιφάνειαν τοῦ μαργαρίτου εἶχεν ἐπικαθῆσαι παράξενος στακτερὰ σκιά, σκιαζούσα τὴν μεγάλην διαύγειαν τοῦ μαργαρίτου καὶ ἐξαλείφουσα τὴν λάμψιν του! Αὕτῃ δὲ ἡ σκιά προεμήνυνεν, ὅτι μετ' ὀλίγον ὁ πολῦτιμος ἐκεῖνος μαργαρίτης θὰ μετεβάλετο εἰς κόνιν, καὶ εἰς τὴν θέσιν του δὲν θὰ ἀπέμενεν ἄλλο τι, εἰμὴ ὁ σωρὸς ἀργυροειδοῦς τιнос κόνεως! ὅπως ὅλα τὰ τοῦ κόσμου τούτου ὑπόκεινται εἰς φθοράν, οὕτω καὶ οἱ μαργαρίται ὑπόκεινται εἰς ἀσθενείας, αἱ ὁποῖαι τοὺς φθεῖρουν καὶ τοὺς καταστρέφουν.

Ἀλειεία μαργαριτῶν.

Ἀλοίμονον εἰς τὸν δυστυχῇ εὐγενῇ ἐκεῖνον Ρῶσσον! Μίαν στιγμὴν ἦτο ἑκατομμυριοῦχος, τὴν ἄλλην ἀπώπτωχος! "Ὅλη ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ πίστις του εἰς τὸν πολῦτιμον ἐκεῖνον μαργαρίτην, κατεστράφη ἐν μιᾷ στιγμῇ!

Οὕτως ἔχει πάντοτε μὲ τὰ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου. Σεῖς, ἀκριβοί μοι ἀναγνώσται, αἰσθάνεσθε πολλάκις βαθεῖαν λύπην διὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν σχεδίων καὶ πραγμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἠλπίζετε ὅτι θὰ σᾶς ἔφερον μεγάλην εὐτυχίαν καὶ εὐχαρίστησιν. Σεῖς οἱ μικροί, ὅπως καὶ

οἱ ἡλικιωμένοι, ἔχετε τὰς θλίψεις σας. Μὴ λησμονεῖτε δέ, ὅτι ἐὰν θέλετε *πραγματικὴν καὶ διαρκῆ* εὐτυχίαν καὶ ἀληθῆ πλούτη καὶ αἰωνίαν χαράν, πρέπει νὰ ζητήσητε νὰ ἀποκτήσητε τὸν πολῦτιμον ἐκεῖνον μαργαρίτην, ὅστις ποτὲ δὲν φθείρεται — τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. "Ὅσοι ἀπέκτησαν αὐτόν, ἀπέκτησαν ἀληθῶς κεκρυμμένον θησαυρόν, καὶ *πολύτιμον ἀδάμακτον*, ὅστις ποτὲ δὲν δύναται νὰ καταστραφῇ ἢ νὰ χάσῃ τὴν λάμψιν καὶ ὠραιότητά του. Αὐτὸς ὁ μόνος ἔχει ἀθανασίαν καὶ ὁ κάτοχος αὐτοῦ, εἰναϊκάτοχος πάντων.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ μέγας, ὁ ἀνεκτίμητος, ὁ μόνος ἐκεῖνος θησαυρὸς, τὸν ὁποῖον πρέπει πᾶς ἄνθρωπος νὰ ἀποκτήσῃ, λαμβάνων αὐτόν διὰ πίστεως ὡς τὸν μόνον Σωτῆρα τῆς ψυχῆς του. — Σεῖς, τέκνα μου, ἔχετε χρειαν τοῦ μαργαρίτου τούτου τώρα, πρὶν εἰσελθετε εἰς τὸν κόσμον τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν θλίψεων, ἐὰν θέλετε νὰ ἦσθε εὐτυχεῖς καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα κόσμον.

— *Ἡ ψηλοτέρα ἐκπαίδευσις γυναικῶν ἐν Ῥωσσίᾳ.* Κατὰ τὸ 1886 αἱ ἀνώτεραι τάξεις τῶν ἐκπαιδευτηρίων διὰ κοράσια ἐν Πετροπόλει εἶχον 743 μαθητριάς — ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν νεανίδων, αἵτινες σπουδάζουν τὴν ἰατρικὴν καὶ ἄλλας ἐπιστήμας εἶναι ἐφέτος πολὺ μεγαλείτερος τοῦ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ὥστε αἱ Ῥωσσοῖδες προτρέχουν πολὺ τῶν νέων εἰς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν.